

ΕΤΟΣ 61ov

4 Αυγούστου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3140)

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ἐμεῖς τά μέλη τοῦ σώματος. Καί συμμετέχουμε ὡς μέλη: α) μέ τή δύναμη τῆς πίστεως στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό καί τήν Ἁγία Τριάδα, καί β) μέ τή δωρεά τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ τρόπος τῆς συμμετοχῆς μας εἶναι μυστηριακός. Βαπτίζομαστε στό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χριόμαστε τή σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί συμμετέχουμε στά ἁγιαστικά μυστήρια μέ κορυφαῖο τή μετάληψη τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ δέ μεταξύ μας σχέση, ἐπικοινωνία, συνεργασία, γίνεται μέσω τῶν χαρισμάτων τοῦ Παρακλητοῦ. Ὡστε νά εἶναι σχέση «ἐν Χριστῶ», σχέση «καινή», νέα, ξεχωριστή, πνευματική.

Γινόμαστε ἕνας ζωντανός ὀργανισμός, κοινωνία Ἁγίων, μᾶς ἐνοποιεῖ καί ζωοποιεῖ ἡ χάρις τοῦ Παρακλητοῦ πού «πάντα συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας» (Τροπάριο Πεντηκοστῆς). Γιά τόν λόγο αὐτό καί ὁ Ἀπόστολος μᾶς λέει ὅτι: «ἔχοντες χαρίσματα» (Ρωμ. 12,6) σύμφωνα μέ τή χάρις πού μᾶς δόθηκε καί ἀνάλογα μέ τό μέτρο τῆς πίστεώς μας, νά τά καλλιιεργοῦμε πρός ὠφέλεια καί τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὄχι πρός ἐπίδειξη.

Ἄναφορά καί τρόπος χρήσεως τῶν χαρισμάτων

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπαριθμεῖ τά χαρίσματα καί σημειώνει τό σκοπό τους: προφητεία, διακονία, διδασκαλία, παράκληση, ἀπλότητα, εὐθύνη ἔργων, ἐλεημοσύνη, ἀγάπη, ἀθωότητα, φιλαδελφία, φιλοστοργία, δραστηριότητα, πνευματική ζεστασιά, ἐλπίδα, χαρά, ὑπομονή, προσευχή, συναλληλία, φιλοξενία, συγχωρητικότητα. Χρειάζεται ὅμως διάκριση καί στό πῶς θά γίνεται ἡ διαχείρισή τους.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιβ' 6-14)

Τά χαρίσματα στή διακονία τῆς ἀγάπης

Ἄδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσεσχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Τά χαρίσματα τῆς προφητείας καὶ τῆς διδασκαλίας

Ἔνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα χαρίσματα εἶναι τὸ χάρισμα τῆς προφητείας μέ τῇ διπλῇ του ἔννοια: ὡς πρόγνωση τῶν μελλόντων, ἀλλήλα καὶ ὡς γνώση μυστηρίων. Πρῶτον, μέ τὴν ἔμπνευση τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου προηέγονται γεγονότα πού θά συμβοῦν γιά νά προειδοποιοῦν καὶ νά διατηροῦν σέ ἐτοιμότητα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Δεύτερον, μέ τόν φωτισμό τῆς θείας γνώσεως γίνεται ἐμβάθυνση στά μυστήρια τοῦ Θεοῦ καὶ στήν ἀποκάλυψη θεολογικῶν ἀληθειῶν γιά νά ἐνδυναμῶνεται στήν πίστη τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Σ' αὐτὸ συνεργεῖ καὶ τὸ χάρισμα τῆς διδασκαλίας, πού ἐρμηνεύει καὶ μεταδίδει τὰ θεῖα νοήματα. Ἡ πατερική θεολογία εἶναι ἀποτέλεσμα φωτισμοῦ τῶν δύο αὐτῶν χαρισμάτων.

Τά χαρίσματα τῆς διακονίας, παρακλησεως, φιλαδελφίας, φιλοξενίας, ἀγάπης καὶ ἀποστροφῆς κάθε πονηρίας.

Εἶναι τὰ χαρίσματα πού διευκολύνουν, ἀνακουφίζουν, προτρέπουν, παρηγοροῦν καὶ βοηθοῦν τοὺς πιστοὺς μεταξύ τους. Ἡ διακονία στίς ποικίλες ἀνάγκες πού παρουσιάζονται νά γίνεται μέ πνεῦμα ταπεινώσεως σύμφωνα μέ τὸ λόγιο τοῦ Χριστοῦ: «βρίσκομαι ἀνάμεσά σας γιά τὴ δική σας πνευματικὴ ἐξυπηρέτηση». Ἡ ἀνάληψη ὑπευθύνων διακονημάτων νά γίνεται μέ ἐνδιαφέρον καὶ προσοχή (ἐν σπουδῇ).

Ἡ παράκληση εἶναι χάρισμα προτρεπτικὸ στήν ἀρετὴ (κατὰ τόν ἅγιο Νικόδημο). Παρακινεῖ στήν ἀσκηση καὶ καλλιέργεια τῶν θεοειδῶν ἀρετῶν πού κοσμοῦν πνευματικὰ τὴν ψυχὴ. Ἡ κάθε εἶδους ἐλεημοσύνη, ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ, νά γίνεται μέ ὄρεξη καὶ προθυμία, χωρὶς γογγυσμό, «χωρὶς λύπη ἀλλὰ μέ φαιδρότητα καὶ χαρὰ» (Ἰω. Χρυσόστομος), γιά νά μεταδίδεται τὸ πνεῦμα τῆς χρηστότητας καὶ καθοσύνης τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα διαφορετικά, σύμφωνα μέ τήν χάριν πού μᾶς ἐδόθηκε, ἄς τά χρησιμοποιοῦμεν, ἐάν προφητεῖαν, ἀνάλογα μέ τήν πίστιν μας, ἐάν ὑπηρεσίαν, εἰς τό ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ὁ διδάσκαλος, εἰς τήν διδασκαλίαν, ἐκεῖνος πού παρηγορεῖ, εἰς τήν παρηγορίαν, ἐκεῖνος πού δίνει κάτι, ἄς τό κάνη μέ γενναιοδωρίαν, ἐκεῖνος πού εἶναι προϊστάμενος, ἄς ἐργάζεται μέ ζῆλον, ἐκεῖνος πού ἐλεεῖ, ἄς ἐλεῇ μέ χαράν. Ἡ ἀγάπην νά εἶναι εἰλικρινής. Μισεῖτε τό κακόν καί προσκολλᾶσθε εἰς τό καλόν. Ὡς πρός τήν ἀδελφικήν ἀγάπην, νά εἶσθε γεμάτοι στοργήν ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλον· ὡς πρός τήν ἀμοιβαίαν ἐκτίμησιν, ὁ ἕνας νά ξεπερνᾷ τόν ἄλλον· νά μή εἶσθε ὀκνηροί ὡς πρός τόν ζῆλον, νά εἶσθε κατά τό πνεῦμα θερμοί, νά ὑπηρετῆτε τόν Κύριον, νά χαίρετε διά τήν ἐλπίδα σας, νά ἔχετε ὑπομονήν εἰς τήν θλίψιν, νά ἐπιμένετε εἰς τήν προσευχήν, νά συμμετέχετε εἰς τās ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν, τήν φιλοξενίαν νά ἐπιδιώκετε. Εὐλογεῖτε ἐκεῖνους πού σᾶς διώκουν, εὐλογεῖτε καί μή καταρᾶσθε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ φιλαδελφία ἐκφράζει τή συμπαράσταση καί τό φιλόστοργο τῆς ψυχῆς πρός τόν πλησίον. Ὅπως εἴμασθε φίλοι Χριστοῦ διά τῆς κοινωνίας μαζί Του, ὀφείλουμε νά εἴμασθε καί φίλοι «ἐν Χριστῶ» μεταξύ μας, ὥστε ὁ ἐν πνεύματι σύνδεσμός μας νά εἶναι ἰσχυρότερος. Νά ἔχουμε φιλόξενα αἰσθήματα, ὥστε μέ τό κορυφαῖο χάρισμα τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον, νά ἐνσαρκῶνουμε τή ζωτανή ἀγάπην τοῦ Θεανθρώπου στή σχέση μας μέ τοὺς ἄλλους πιστούς. Νά εἶναι ἀνυπόκριτος, ὥστε νά ἔχει εὐωδία Χριστοῦ, ἀληθῆ καί νά δίνει δύναμιν ὥστε νά ἀποφεύγουμε κάθε πονηρή πράξιν καί σκέψιν. Νά μισοῦμε ἐντελῶς: «σφόδρα μισοῦντες» (Ἰω. Δαμασκηνός) καί νά ἀποξενώνουμε πλήρως τόν ἑαυτό μας ἀπό τήν ἁμαρτία, «ἀποστυγοῦντες τό πονηρό» (Ρωμ. 12,9), μέ ὅλη τή δύναμιν τῆς καρδιάς μας (Νικόδημος Ἁγιορείτης). Γιά νά ἀκοιουθοῦμε μέ ἀφοσίωση καί προσήληση τό ἀγαθόν, πού εἶναι ὁ Θεός.

Τὰ χαρίσματα τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἐλπίδας καί τῆς προσευχῆς.

Τό χάρισμα τῆς ὑπομονῆς φαίνεται στίς θλίψεις, διότι ἐλπίζουμε ὅτι ὁ Κύριος δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει. Γι' αὐτό μέ χαρά ἀντιμετωπίζουμε τίς θλίψεις. Ἡ ἐλπίδα, ἡέει ὁ Μ. Βασίλειος, ἔχει συγκάτοικο τή χαρά. Ἡ δέ προσευχή μᾶς ἀξιώνει νά διατηροῦμε μέσα στήν ψυχὴ μας τή ζεστασιά τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ πού τροφοδοτεῖ κάθε θεάρεστη ἐνέργειά μας. Δέν ἀπογοιτευόμαστε, συνεχῶς ἐλπίζουμε στή δύναμιν καί τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καί ξεπερνᾶμε ὅλα τά ἐμπόδια στήν πνευματικὴ μας πορεία.

4 Αύγουστου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τῶν ἐπτά παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἦχος: πλ. α' – Ἑωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ' 6 - 14 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. θ' 1-8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Αύγουστου, Ζ' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. θ' 27-35.

Τό χάρισμα τῆς ἀνεξικακίας

Σάν ἐπιστέγασμα ὄλων τῶν χαρισμάτων ὁ Ἀπόστολος, στό σημερινό ἀνάγνωσμα, προβάλλει τήν ἀκακία, τήν ἀνεξικακία, τή συγχωρητικότητα. Εἶναι ὁ καρπός τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καί ἡ διαφορά τοῦ πιστοῦ ἀπό τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Εἶναι ὁ καθρέπτης τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, ὁ προβολέας τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους. «Νά εὐλογεῖτε αὐτοὺς πού σᾶς καταδιώκουν, νά τοὺς εὐλογεῖτε καί νά μήν τοὺς καταριέστε» (Ρωμ. 12,14), γράφει ὁ Ἀπόστολος. Ὅσοι δηλ. νιώθουμε ὠριμα μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ, ἔχουμε μέσα μας τό ἀπόσταγμα τῶν θείων ἀρετῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού εἶναι ἡ συγνώμη σέ ἐκείνους πού θέλουν τό κακό μας. Ἀνεξίτητη συγνώμη, χωρίς διακρίσεις. Ὅχι ἄλλῳ δηλ. νά συγχωροῦμε καί ἄλλῳ νά καταριόμαστε.

Αὐτή ἡ ἀρετή μᾶς ἀνοίγει τήν πόρτα τῆς εἰρήνης τοῦ Θεοῦ. Εἰρνεύουμε «ψυχὴ τε καί σῶματι», διότι πλεόν μέσα μας κατοικεῖ ὁ Θεός τῆς εἰρήνης. Ἡ μεγαλύτερη ἀπόδειξη ὅτι πιστεύουμε καί ζοῦμε τόν ἀληθινὸ καί ζωντανό Θεό. Καί ποιός ἄραγε δέν ἐπιθυμεῖ τό σπάνιο γιά τήν ἐποχὴ μας ἀγαθὸ τῆς προσωπικῆς καί κοινωνικῆς εἰρήνης.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Κείμενο - Μετάφραση τοῦ ἀειμνήστου Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου Ἐγκόλπιου σέ πολυτελὴ ἔκδοση, οἰκῆμα 10x14, σελ. 168.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
